

FİLM ÖNERİLERİ

Genç psikolojik danışman adaylarının film önerileri

Psikolojik
Danışma
ve
Rehberlik
Uygulama
ve
Araştırma
Merkezi

21.09.2023

AFTERSUN

“Benim yaşımdayken, şimdi ne yapıyor olacağını düşünmüştün?”

Sadriye Duygu ERAL

Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi

Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Lisans Öğrencisi

YAPIM YILI : 2022
TÜR : Dram
ÜLKESİ : ABD
SÜRESİ : 102 Dakika
YÖNETMENİ : Charlotte Wells
IMDB PUANI : 7,7

KİMLER İZLEMELİ?

Konusu aile olsa da intihar gibi bazı travmatik olayları işleme biçimi dolayısıyla film 18 yaş ve üzeri için uygun içeriğe sahiptir. Adını her yerde duyduğumuz Aftersun, çok keskin bir biçimde ayrılmış izleyici kitlesine sahip. Bunda pek de haksız sayılmazlar. Bunu gerek yapılan eleştiri yazılarından gerekse filmin kendisinden anlamamız mümkün. Tüm yalınlığıyla bir baba ve kızın doksanlar Türkiye'sinde teknoloji den arınık anılarını izliyoruz sadece.

Filme nefret duyup “Eee bu muydu?” diyenlerin birçoğu, bölük pörçük anılardan oluşan sahneleri birleştiremiyor ve macera beklentisi içinde izliyor. Bu filmi izleyip bayılan kişiler ise Chartotte Wells ile birlikte yarı otobiyografik filmin tüm o katmanlarına kendilerini verebiliyor ve yasını onunla birlikte yaşatabiliyorlar. Diyeceğim o ki dolu dolu bir film izlemiyoruz. Dolu dolu bir yalınlık, saflık ve gerçeklik izliyoruz. Başta *ne izliyorum ben* diyeceğiniz Nuri Bilge Ceylan tadında sessiz sahnelerle karşılaşabilirsiniz. Ancak bunlardan ürkmemek ve sabırlı olmakta fayda var. Çok uzun metrajlı sahnelere rastlamamakla birlikte filmde kısa oluşuyla akıp gidiyor. Sonuç olarak filmlerle pek arası olmayan, nadiren izleyen ya da

yeni yeni film izlemeye alışmış birine açıkçası önermem fakat derinliği, sadeliği ve dram seven her türlü seyirciye kesinlikle önereceğim bir film oldu.

FİLMİN VERDİĞİ MESAJ

Genç yaşta evlenen ve henüz boşanmış anti-kahraman bir baba ve 11 yaşındaki meraklı kızını izliyoruz. Filmin çoğu sahnesi Türkiye’de geçiyor. Daha doğrusu geçmiş. Çünkü kızının elindeki kamerayla çektiği ve de kızın anılarını birleştirip tamamlayarak bize sunduğu anı kümesini izliyoruz. Mükemmel olmamanın hafifliğini izlediğimiz bir film. Bundan kastım aslında bir babanın kızı için bu tatilin ömründe ne kadar büyük bir yer kapladığını gözler önüne sermesi.

Bu filmle ilgili en sevdiğim şey sık sık dışarıdan bir göz gibi değil de Sophie’nin gözlerinden, yansımalar üzerinden anıları görmemiz. Gerek aynadan gerek televizyondan ve en çokta kameranın ekranından... Başkarakterimiz Sophie bize bu babasıyla yapmış olduğu şeffaf tatil anılarına geriye dönüşler yaparken ara sıra şu anına da dönüyor.

Sophie babasının yaşına erişmiş ve henüz yeni çocuk sahibi olmuştur ve bu durum yasını yeniden canlandırmıştır. Zihnindeki anılar canlanmaya başlamıştır. Kamera dışında kalan anıları birleştirilirken bu yansımaların kullanımı ve ani karartılar çok hoşuma gitti. Bu tekniğin filme gerçekçilik kattığına inanıyorum. Tıpkı çocukken gözümüze takılan bölük pörçük yazılar, semboller ve renkler gibi... Filmin esas teması bence bu. Bitmeyen yas ile beraber canlanan tüm bu anılar ve aralarındaki ilişkinin samimiyet kıvılcıkları...

FİLMİN KONUSU

Unutmak ve hatırlamak.. Yaşadığımız bu gerçek dünyada birer tercih olarak çıkıyor karşımıza. Sanırım hatırlamayı seçmek de bazı kuralları yıkmak üzerine kurulu. Baba Calum ve onun kızı Sophie üzerine kurulu bir ilişki seyrediyoruz. Tüm olmamışlığa rağmen kızı için hayata tutunmaya çalışan bir baba izliyoruz film boyunca. Film duygusuz bir şekilde izlendiğinde bir şeye benzetilemeye de duygular işin içine girdiğinde adeta şahlanıyor. Sophie’nin zihnini izliyoruz aslında. Önce bir Türkiye tatilinde çekilen video kayıtları ve kronojik bir sıra izlemeksizin Sophie’nin anılarındaki araları doldurma çabası... Onun hatırladığı kadar bir ilişki görüyoruz filmde. Bazen savrulduğumuzu hissetsek de bölük pörçük sahnelerle merakımızı tutabiliyoruz. Tüm kafa karışıklığına rağmen filmin sonuna ulaştığımızda bütün taşlar yerine oturuyor. Fakat o taşlardan biri de sizin yüreğinize oturuyor.

Calum ve eşinin boşanmış olmalarına rağmen sağlıklı bir ilişki yürütmeye devam ettiklerini filmdeki telefon konuşmalarından hissedebiliyoruz. Ancak tam olarak Calum’un ne yaşadığını bilmesek te kolay şeyler olmadığını depresif ruh halinden anlayabiliyoruz. Sahnelerden birinde Sophie yine bir video kaydı alırken babasına “Şuan 11 yaşında olsaydın ne yapıyor olacağını düşünürdün?” diye bir soru sorar. Babası başta yanıt vermeyi reddeden ancak video kaydını durdurunca “11. yaşuma bastığımda, kimse o günün doğum günüm olduğunu hatırlamadı. Anneme doğum günümü söylediğimde çok sinirlendi ve beni kulağımdan tuttu. Babamın beni oyuncakçıya götürüp bana bir oyuncak almasını sağladı” der. Bu sohbetten baba Calum’un ihmal edilmiş bir çocukluğu olduğunu anlayabiliyoruz. Bu aile dinamiğini adeta iç içe geçmiş bir motif gibi kendi evliliğinde de sürdürmüş olması neşesini kaçırır. Calum gittikleri bu tatilde, motifli bir Türk halısı satın alır. Parasızlığa rağmen edindiği motifli halı âdeta bu fikri ironik bir şekilde destekler. Öte yandan satıcının “her motifin bir hikâyesinin olduğunu” söylemesi de manidardır. Bu halıyı yetişkin Sophie’nin evinde de görmekteyiz.

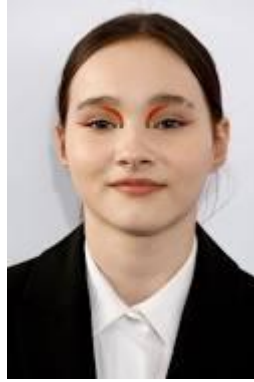
Pek de şanı, statüsü ve parası da olmayan bu baba yalnızca varlığını kızına adamaya odaklanır. Birkaç defa intihar sahnelerine rastlasak da muhtemelen bunu kızı için yapmaktan vazgeçer. İçinde bulunduğu ruh hali çok sağlıklı olmayan Calum bunu istemsizce kızına da ara ara yansıtır. Öyle ki bir sahnede ebeveyn çocuk rolleri yer değiştirmektedir. Bu sahne tatilin bir akşamı Sophie'nin babasını şarkı söylemeye kaldırmak istemesiyle başlar. Bunu reddeden baba ve odaya dönmek istemeyen Sophie arasında o akşam bir gerilim yaşanır. Babası otel odasına gider fakat Sophie gece tek başına odanın yolunu bulamaz ve resepsiyondaki bir koltukta uyuyakalır. Resepsiyon görevlisinin uyandırıp yardımcı olmasıyla odasını bulur. Odaya girdiğinde uyuyan haldeki babasının üzerini örtmesi adeta rollerin yer değiştirmiş olduğunun somut bir örneğidir. Calum her ne kadar bir baba olsa da erken yaşta bu rolü edinmesi onu karışık bir ruh haline sürükler.

Filmin sonunda baba Calum uzun bir koridordan ilerleyip karanlık bir kapıdan geçer. Burada yine kesin olduğunu bilmemekle birlikte artık yaşadığı bu ruh haline daha fazla dayanamayıp intihar ettiğini tahmin etmekteyiz.

OYUNCULAR

Calum
(baba)
Paul Mescal

Sophie
(küçüklüğü)
Frankie Corio

Sophie
(yetişkin hali)
Celia Rowson Hall

KAYNAKÇA

1. <https://dialformovie.net/2023/02/05/aftersun-charlotte-wells-review/>
2. <https://filmhafizasi.com/aftersun-2022-babami-ozledim/>
3. <https://dadanizm.com/aftersun-charlotte-wells-film-incelemesi/>
4. <https://www.evrensel.net/haber/479861/aftersun-gunes-yerinde-hicbir-sey-yolunda-degil>
5. <https://serbestiyet.com/featured/izleyici-icin-bittigi-anda-baslayan-film-aftersun-115438/>
6. <https://www.otekisinema.com/aftersun-2022/>
7. <https://www.gazeteduvar.com.tr/aftersun-derin-bir-kayip-ve-yas-hissi-haber-1596376>
8. <https://www.soylentidergi.com/aftersun-ege-kiyilarinda-kalan-cocukluk-hatiralari/>
9. <https://onedio.com/haber/izleyen-herkesi-hungur-hungur-aglatip-helak-eden-aftersun-filmini-inceliyoruz-1119867>
10. <https://www.oscarboy.com/2023/01/09/aftersun/>
11. <https://canpatlar.com/aftersun-film-analizi-90lara-yolculuk/>
12. <https://eksiseyler.com/bu-yilin-en-begenilen-filmlerinden-aftersunin-derin-incelemesi>